

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. P. K.**, zast. JUDr. Jakubem Lichnovským, MHA, advokátem, se sídlem 28. října 3346/91, Ostrava proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Lesy České republiky, s. p., IČO: 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2024, č. j. KUUK/062923/2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2024, č. j. 15 A 19/2024-73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předcházející řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Česká Kamenice (dále též „stavební úřad“) ze dne 13. 7. 2023, č. j. SÚ-9070/23-VD-524/2023, kterým byla podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2024, zamítnuta žádost žalobce o vydání dodatečného povolení stavby: „*Stavba pro hospodaření v lesích*“, na pozemku parc. č. 388 v k. ú. Dolní Falknov.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud zamítl nadepsaným rozsudkem. K námitce žalobce, že postup, v rámci něhož negativní závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny (dále též „AOPK“) nebylo k podanému odvolání zrušeno a vráceno, ale v podstatě zcela nahrazeno novým negativním závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí (dále též „MŽP“), krajský soud uvedl, že žalovaný postupoval v souladu s § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,

když v odvolacím řízení požádal o změnu nebo potvrzení závazným stanoviskem MŽP, které negativní závazné stanovisko AOPK změnilo stanoviskem ze dne 25. 3. 2024, č. j. MZP/2024/232/130. MŽP mohlo negativní závazné stanovisko AOPK toliko potvrdit nebo změnit. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku, že žalobci nebylo umožněno se adekvátně vyjádřit k novým skutečnostem, jelikož žalobci bylo podle § 36 odst. 3 správního řádu umožněno nahlédnout do spisové dokumentace a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tohoto práva žalobce využil, když se podáním ze dne 22. 4. 2024 vyjádřil k závaznému stanovisku MŽP.

[3] Pokud žalobce tvrdil, že MŽP nereagovalo odpovídajícím způsobem na pozitivní vliv stavby vytvořením vhodného biotopu pro specifické druhy plazů (ještěrky obecné a živorodé) nebo bezobratlých živočichů, popsany v Odborném vyjádření k vlivu srubové stavby na půdní prostředí z února 2024, krajský soud uvedl, že žalobce účelově nereflexuje komplexní odůvodnění závazného stanoviska MŽP, ani vlastní obsah poukazovaného odborného vyjádření.

[4] K námitce žalobce, že pozorovatel nemůže hodnotit dopad na krajinu v souladu s deklarovaným účelem, protože konkrétní využití stavby je informací obsaženou toliko v povolovací dokumentaci, krajský soud poukázal na závěry MŽP v závazném stanovisku, podle kterých stavba nového srubu na úbočí kopce uprostřed lesa je zcela netypická, přičemž lze vzhledem k její konstrukci a hmotě jen těžko dovodit jiný účel než rekreační či lovecké chaty. Stavba má totiž okna s výhledem do krajiny a před nimi terasu, rozměry je srovnatelná s jakoukoliv rekreační chatou, a naopak je řádově větší než největší běžně užívané kazatelny pro lov zvěře či sklady lesnického nářadí a drobného materiálu. Na základě těchto skutečností MŽP vyhodnotilo, že žalobcem deklarovaný účel stavby je zcela v nesouladu s podobou záměru, což krajský soud v celkovém vyznění odůvodnění závazného stanoviska MŽP neshledal jako spekulativní (subjektivní) hodnocení. Navíc MŽP srozumitelně uvedlo i výhrady vůči žalobcem deklarovanému využití stavby pro hospodaření v lesích, na základě čehož dospělo k závěru, že vzhledem k ochraně nezastavěného území a krajinného rázu předmětná stavba v dotčené lokalitě není odůvodnitelná. Závazné stanovisko MŽP tedy komplexním způsobem popsalo, v čem spočívá specifičnost dotčené krajiny (území), přičemž obsahuje i řádné vysvětlení, proč je předmětný zásah do krajinného rázu nepřipustný a rovněž odkazuje na relevantní odborné podklady, ze kterých vycházelo. Je proto možné jej v tomto ohledu hodnotit za dostatečně konkrétní a řádně odůvodněné.

[5] MŽP se k otázce dotčení krajinného rázu předmětnou stavbou vyslovilo způsobem odpovídajícím požadavkům na odborné (závazné) stanovisko, když přihlédlo ke všem relevantním okolnostem věci a reagovalo na odvolací námitky žalobce, a to i na obsah dokumentu vypracovaného Ing. K. L. Z.. Závěry MŽP žalobce v rámci obecně uplatněného odkazu na znalecký posudek vypracovaný prof. RNDr. Vladimírem Bejčkem, CSc., nijak nezpochybnil. Soud se přitom s tímto hodnocením MŽP ztotožňuje, a to s odkazem na vlastní obsah předmětného znaleckého posudku, který bez bližšího odůvodnění opírajícího se o konkrétně učiněná zjištění konstatoval, že na zájmy ochrany přírody stavba nebude mít žádný negativní vliv, a naproti tomu komplexní odborné hodnocení MŽP podepřené o relevantní podklady (dokumenty). Navíc konečný závěr, zda předmětná stavba a činnosti s ní související budou mít negativní vliv na zájmy ochrany přírody, či zda sníží

pokračování

nebo změni krajinný ráz, náleží výhradně orgánu ochrany přírody a krajiny, nikoliv soukromému subjektu, jakkoliv může být dozajista nadán odbornými znalostmi. Pokoušel-li se tak kterýkoliv ze soukromých odborných subjektů zhodnotit dopad stavby na stav přírodních ekosystémů a druhové biodiverzity nebo na krajinný ráz v dotčeném území za orgán ochrany přírody a krajiny, vyslovil tím již právní závěr, který mu nepřísluší a kterým proto nebyly správní orgány (ani správní soud) vázány (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 2. 2016, č. j. 3 As 86/2014-49, či ze dne 5. 11. 2008, č. j. 1 As 59/2008-77).

[6] Za značně zavádějící, nepřipadně zjednodušující a účelové pak shledal krajský soud tvrzení žalobce, že nacházejí-li se v dotčené lokalitě aktuálně zvláště chráněné druhy či volně žijící živočichové, je to důkaz o tom, že jim stavba nijak nevadí a nejsou rušeni. *Ad absurdum* by vejítí na tuto argumentaci znamenalo, že by nebylo možno učinit závěr o nepřípustném vlivu stavby na zájmy ochrany přírody, pokud by v dotčené lokalitě přírodní ekosystémy a druhová biodiverzita zcela nevymizely. Stejně tak nepřiléhavou je v kontextu všeho už výše popsaného zmínka žalobce, že veškeré podklady, které předložil, konstatují, že právě tento druh stavby představuje ochranu proti rušení volně žijících živočichů. Krajský soud navázal, že závěry revizního závazného stanoviska jsou dostatečně odůvodněny a v postupu správních orgánů neshledal pochybení.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) **kasační stížnost**, v níž v první řadě vyjádřil přesvědčení, že závazné stanovisko MŽP, jakož i dřívější závazné stanovisko AOPK neobsahují řádné odůvodnění, ale pouze subjektivní nepodložené názory správních orgánů, které se nevypořádaly s argumenty stěžovatele a podklady, které předložil (znalecký posudek a další odborná vyjádření specialistů, kteří došli k odlišným závěrům, než správní orgány a soud). V závazných stanoviscích nebyly uvedeny žádné důkazy, které by závěry znaleckých a odborných posudků rozporovaly či jinak zpochybňovaly.

[8] Žalovaný, resp. AOPK a MŽP v závazných stanoviscích, i soud při soudním přezkumu závažně pochybili, jelikož všechny orgány přezkoumávaly závěry soudních znalců a specialistů, přestože jim tento postup zákon neumožňuje, protože soud ani správní orgán k tomu nedisponují potřebnými znalostmi. Správní orgány neuvedly jiné důkazy, o které by mohly opřít své odlišné závěry k odborným podkladům. Krajský soud neuvedl úvahy, na základě kterých dospěl k odlišným závěrům než soudní znalci či odborníci. Zásadní pochybení správních orgánů a následně i soudu stěžovatel spatřuje v nedostatku provedeného dokazování, kdy žádný z rozhodujících orgánů neprovedl důkaz, který by předložené znalecké a odborné posudky znevěrohodnil a zpochybňoval buď jejich obsah či jejich objektivitu, ale odborné závěry bez odůvodnění odmítl a nahradil je vlastním subjektivním nedostatečně zdůvodněným názorem nepodloženým provedeným dokazováním, který není možné bez dalšího považovat za odborný. Takové závěry pak žádný z uvedených orgánů řádně nezdůvodnil. Správní orgán se tak vůbec nevypořádal s odbornými podklady předloženými stěžovatelem. Správní orgány ani soud se dále řádně nevypořádaly ani s námitkami stěžovatele, ale pouze je obecně bez zdůvodnění odmítly. Závazné stanovisko MŽP ani navazující rozhodnutí neobsahují základní úvahy ani odůvodnění uváděných závěrů, a jsou tedy nepřezkoumatelná. Soudy si nemohou ulehčit

práci jen konstatováním, že se závěrem správního orgánu souhlasí, bez zdůvodnění, proč tomu tak je a proč tak činí. Stěžovatel se tedy ani nemůže k takovému závěru vyjádřit a důvody zhodnotit, protože je rozhodnutí neuvádí. Krajský soud pak tento nesprávný procesní postoj převzal. Na rozdíl od soudu odborník v posudku důvody pro své závěry pečlivě odůvodňuje a disponuje v této oblasti většími znalostmi a odborným vzděláním.

[9] K argumentaci krajského soudu ohledně nezrušení závazného stanoviska nadřízeným správním orgánem stěžovatel uvedl, že nadřízený dotčený orgán má právo a povinnost v případě nepřezkoumatelnosti (kterou MŽP v závazném stanovisku ohledně závazného stanoviska AOPK konstatuje), zahájit přezkumné řízení, což neučinil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí a odůvodnění obsahuje pouze překopírované závazné stanovisko MŽP. Požadavek na řádné odůvodnění rozhodnutí, včetně informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům, v rozhodnutí zcela absentuje.

[10] Stěžovatel si je vědom, že žalovaný neměl jinou možnost než odvolání stěžovatele zamítnout. To však neznamená, že na jeho rozhodnutí nejsou aplikovatelné požadavky na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu.

[11] Žalovaný **ve vyjádření** ke kasační stížnosti uvedl, že napadený rozsudek považuje za přezkoumatelný a se závěry v něm uvedenými se ztotožňuje. Námitky stěžovatele uvedené v kasační stížnosti směřují proti obsahu závazných stanovisek, kterými byl žalovaný vázán.

[12] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Podle § 149 odst. 6 správního řádu, *estliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.*

[16] Podle odst. 7 věty první téhož ustanovení, *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.*

pokračování

[17] Podle odst. 8 téhož ustanovení *nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.*

[18] Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že řízení před správními soudy, včetně řízení o kasační stížnosti, je ovládáno zásadou dispoziční. Jak vyplývá z konstantní judikatury, obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu (např. rozsudky NSS ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, či ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 Afs 47/2020-37). Je na stěžovateli, aby v kasační stížnosti specifikoval zcela konkrétní skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Pokud, jako v tomto případě, stěžovatel své výtky formuluje pouze obecně a nekonkrétně, postačí jejich vypořádání na obdobné úrovni obecnosti.

[19] Rozhodnutí žalovaného vychází ze závazného stanoviska MŽP, jímž bylo změněno závazné stanovisko AOPK, neboť správní orgány jsou závaznými stanovisky vázány (§ 149 odst. 6 správního řádu) a obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (§ 149 odst. 1 správního řádu). Závazné stanovisko MŽP, kterým bylo změněno závazné stanovisko AOPK, je poměrně obsáhlé o 22 stranách. Obsahuje rekapitulaci argumentace žalobce, popis posuzovaného záměru, podklady, z nichž MŽP vycházelo při vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, hodnocení předloženého záměru z hlediska § 44 a § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. MŽP se dále v závazném stanovisku vypořádalo s odvolacími námitkami stěžovatele a podklady předloženými stěžovatelem (*Hodnocení vlivu zásahu na krajinný ráz: Zařízení pro pozorování a lov zvěře Dolní Falknov* vypracované Ing. K. L. Z., XI/2020, odborné stanovisko Doc. Dr. J. F., CSc., ze srpna 2023 a znalecký posudek *Zhodnocení vlivu Srubového objektu pro pozorování a lov zvěře na p. p. č. 388 v k. ú. Dolní Falknov na zájmy ochrany přírody* vypracovaný prof. RNDr. Vladimírem Bejčkem, CSc., X/2021). Nejvyšší správní soud proto nepřisvědčil námitce stěžovatele, že závazná stanoviska neobsahují řádné zdůvodnění a nevypořádaly se s odbornými podklady a argumenty stěžovatele.

[20] Stěžovatelem namítané pochybení spočívající v tom, že správní orgány i soud přezkoumávaly závěry soudních znalců a specialistů, přestože jim tento postup zákon neumožňuje, protože nedisponují k tomu potřebnými znalostmi, Nejvyšší správní soud neshledal. MŽP je totiž dostatečně odborně způsobilé k tomu, aby se v rámci vypracování závazného stanoviska jakožto nadřízený orgán odborně vyjádřilo ke stěžovatelem předloženým odborným vyjádřením a znaleckému posudku, jelikož je ústředním správním úřadem pro ochranu životního prostředí v České republice a jeho kompetence mimo jiné zahrnují ochranu přírody a krajiny, ovzduší, vod a půdy (§ 19 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky). Krajský soud, který vskutku nemá odborné znalosti na úseku ochrany přírody a krajiny, nepochybil, když při vypořádání námitek stěžovatele vycházel ze závěrů uvedených v závazném stanovisku MŽP, jelikož toto závazné stanovisko shledal komplexní, dostatečně konkrétní,

řádně zdůvodněné a přesvědčivé. S tímto závěrem krajského soudu se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje a v podrobnostech na hodnocení závazného stanoviska MŽP krajským soudem odkazuje. Neobstojí proto ani námitka stěžovatele, že krajský soud neuvedl úvahy, na základě kterých dospěl k odlišným závěrům než soudní znalci či odborníci.

[21] Ke stěžovatelem tvrzenému pochybení správních orgánů a následně i soudu spočívajícímu v nedostatku provedeného dokazování, Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem konstatuje, že MŽP v závazném stanovisku závěry uvedené ve stěžovatelem předložených pokladech přesvědčivě vyvrátilo. MŽP přitom uvedlo, z jakých podkladů vycházelo. Neobstojí proto tvrzení stěžovatele, že v závazných stanoviscích nebyly uvedeny žádné důkazy, které by závěry znaleckých a odborných posudků rozporovaly či jinak zpochybňovaly. Závazná stanoviska AOPK i závazné stanovisko MŽP, které jej změnilo, jsou zamítává a v případě takovýchto stanovisek se již další dokazování podle § 149 odst. 6 správního řádu neprovádí. Závazné stanovisko AOPK změněné závazným stanoviskem MŽP tudíž znemožnilo žádosti stěžovatele vyhovět a správní orgány nepochybily, když další dokazování neprováděly. Nebylo ani třeba, aby dokazování prováděl krajský soud. Stěžovatel ostatně ani neuvádí, které důkazy měl krajský soud provést ani jaké konkrétní skutečnosti by měly být dalším dokazováním prokázány.

[22] Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko MŽP je řádně zdůvodněno, žalovaný nepochybil, když z něj při posouzení věci vycházel. Jelikož závazné stanovisko přesvědčivě vyvrátilo závěry uvedené ve stěžovatelem přeložených podkladech a vypořádalo se s jeho námitkami, nelze stěžovateli přisvědčit, že žalovaný odborné závěry stěžovatelem předložených pokladů bez odůvodnění odmítl, své závěry řádně nezdůvodnil, nevypořádal se s odbornými podklady, argumenty a námitkami stěžovatele a rozhodl čistě na základě svého subjektivního a nedostatečně zdůvodněného názoru.

[23] Krajský soud své závěry řádně zdůvodnil, důkladně a důsledně vypořádal všechny námitky stěžovatele. Důvodná proto není ani námitka stěžovatele, že se nevypořádal s námitkami stěžovatele a pouze je stejně jako správní orgány bez zdůvodnění odmítl. Z výše uvedeného je dále zřejmé, že neobstojí ani námitka stěžovatele, že závazné stanovisko MŽP ani navazující rozhodnutí žalovaného neobsahují základní úvahy ani odůvodnění uváděných závěrů a jsou tedy nepřezkoumatelné. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na přílehlavé závěry krajského soudu, který v bodu 61 kasační stížnosti napadeného rozsudku konstatoval, že *„nepřezkoumatelnost závazného stanoviska není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak (podrobně) by mělo být závazné stanovisko odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje jeho přezkum. Pro úplnost soud doplňuje také závěr plynoucí z nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, že, není nepřezkoumatelným rozhodnutí (zde revizní závazné stanovisko), v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí.“* Ostatně, žalobce i v nyní řešeném případě v rámci povšechně uplatněného žalobního tvrzení týkajícího se nepřezkoumatelnosti namítaného závazného stanoviska MŽP spíše než s absencí úvah Ministerstva životního prostředí nesouhlasil právě s jeho vlastními závěry o důvodech, pro které bylo toto stanovisko vydáno. To však samo o sobě jistým způsobem svědčí o přezkoumatelnosti odůvodnění tohoto závazného stanoviska. K tomu je možno připomenout i závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 19. 7. 2007, č. j. 2 AfS 65/2007-169,

pokračování

že „nepřezkoumatelnost však nelze fakticky zaměňovat za subjektivně pocíťovanou nespokojenost s úrovní odůvodnění napadeného rozsudku (zde revizního závazného stanoviska), resp. za nespokojenost s výsledkem řízení.“ (srov. např. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163, ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30, ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, nebo ze dne 14. 1. 2022, č. j. 4 Azs 42/2020-49).“

[24] Závěru stěžovatele, že soudy si nemohou ulehčit práci jen konstatováním, že se závěrem správního orgánu souhlasí, bez zdůvodnění, proč tomu tak je a proč tak činí, je na místě v obecné rovině přisvědčit, v posuzované věci se však nejednalo o případ, kdy by krajský soud své závěry řádně nezdůvodnil. Žalovaný se prostřednictvím důkladně zdůvodněného závazného stanoviska MŽP vypořádal s argumentací stěžovatele, a neobstojí proto ani námitka stěžovatele, že neuvádí důvody rozhodnutí a stěžovatel se proto k nim nemůže vyjádřit a zhodnotit je.

[25] Krajský soud důkladně, konkrétně, správně a naprosto precizně vypořádal veškerou žalobní argumentaci stěžovatele. Není proto důvodná ani námitka stěžovatele, že krajský soud pouze převzal nesprávné hodnocení věci správními orgány. Z napadeného rozsudku vyplývá, že krajský soud zcela správně vycházel z toho, že mu nepřísluší hodnotit závazné stanovisko po odborné stránce, ale zabýval se v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu tím, zda závazné stanovisko spočívá na úplných podkladech, zda dotčené orgány přihlédly ke všem rozhodným skutečnostem a námitkám, zda není v rozporu s ostatními důkazy a zda jeho odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení (bod 36 napadeného rozsudku). Obecné konstatování stěžovatele, že na rozdíl od krajského soudu odborník v posudku důvody pro své závěry pečlivě odůvodňuje a disponuje v této oblasti většími znalostmi a odborným vzděláním, proto závěry krajského soudu nezpochybňuje ani nevyvrací.

[26] K argumentaci stěžovatele, že nadřízený dotčený orgán (MŽP) je povinen v případě nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska zahájit přezkumné řízení, Nejvyšší správní soud v první řadě konstatuje, že MŽP ve svém závazném stanovisku neuvedlo, že závazné stanovisko AOPK je nepřezkoumatelné. MŽP závazné stanovisko AOPK doplnilo tak, aby bylo zřejmé, proč je stavba nepřípustná z hlediska hodnocení podle § 44 odst. 1 a § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody krajiny. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že odůvodnění v závazném stanovisku AOPK zcela neabsentovalo, neboť AOPK v něm mimo jiné uvedla, že architektonickým řešením se stavba výrazně odlišuje od zástavby v CHKO Lužické hory, svými rozměry a provedením představuje rekreační chatu, jejichž výstavba je s výjimkou dostavby v prolukách historických chatových osad zakázána, a nelze ji považovat za stavbu prokazatelně nezbytnou pro lesnictví. Jestliže MŽP svým závazným stanoviskem změnilo závazné stanovisko AOPK, doplnilo jeho odůvodnění, přičemž se náležitě vypořádalo s argumentací stěžovatele, jednalo v souladu § 149 odst. 7 správního řádu. Závazné stanovisko MŽP změnou závazného stanoviska AOPK tedy odstranilo jeho nedostatky a nebylo zde nezákonné stanovisko, pro jehož vady by bylo nutné zahájit přezkumné řízení.

[27] Ke konstatování stěžovatele, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného obsahuje pouze překopírované závazné stanovisko, Nejvyšší správní soud uvádí, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že skutečností znemožňující žádosti stěžovatele vyhovět je

nesouhlasné závazné stanovisko AOPK, jehož závěr byl potvrzen závazným stanoviskem MŽP. Ve zbývajících částech odůvodnění žalovaný citoval závazné stanovisko MŽP. Nejvyšší správní soud připouští, že tento postup žalovaného není zcela vhodný. Nejedná se nicméně o pochybení, jelikož jak žalovaný také uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, odvolání stěžovatele směřovalo plně proti obsahu závazného stanoviska AOPK a MŽP ve svém potvrzujícím závazném stanovisku argumentaci stěžovatele řádně, přehledně a srozumitelně vypořádalo. Je tudíž logické, že na argumentaci v závazném stanovisku MŽP žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal, resp. ji citoval. Stěžovatel má pravdu, že se žalovaný nevypořádal s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. To však nemá za následek nesprávnost, nezákonnost ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, neboť toto stěžovatelovo vyjádření se týká výhradě závazného stanoviska MŽP, jehož odborné závěry žalovanému nepřísluší hodnotit či zpochybňovat a žalovaný se prostřednictvím citace závazného stanoviska MŽP vypořádal s odvolací argumentací stěžovatele. Nejvyšší správní soud má proto na rozdíl od stěžovatele za to, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné a neúplné.

[28] Dne 18. 8. 2025, tj. těsně před vyhlášením tohoto rozsudku, soud obdržel podání stěžovatele nazvané „Doplnění průzkumu“. V něm stěžovatel uvedl, že zasílá soudu doplnění odborného stanoviska Doc. Dr. J. F., CSc., ze dne 28. 7. 2025, z něž má vyplývat výskyt ještěrky živorodé a mravence z rodu *Formica* v lokalitě projednávané stavby. To dle stěžovatele vyvrací tvrzení Ministerstva životního prostředí na str. 13 jeho závazného stanoviska. Zároveň je dle stěžovatele zřejmé, že v současné době není možné odstranění stavby bez příslušné výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že obsah zaslaného vyjádření Doc. F. nijak nehodnotí, neboť stěžovatel ani neuplatnil návrh provést tuto listinu jako důkaz. Pokud by takový návrh mínil svým podáním učinit, Nejvyšší správní soud by mu nevyhověl z důvodu jeho nadbytečnosti. Výskyt uvedených živočichů v dané lokalitě není sporný a nadto není ani nijak relevantní pro rozhodnutí věci. Nejvyšší správní soud ověřil, že na str. 13 závazného stanoviska MŽP ze dne 25. 3. 2024 není výskyt uvedených živočichů nijak popírán. Rozhodnutí žalovaného, které bylo napadeno žalobou, se netýká nařízení odstranění stavby, nýbrž zamítnutí žádosti o její dodatečné povolení. V řízení o nařízení odstranění stavby bude stěžovatel moci uplatňovat skutečnosti, které se týkají jejího odstraňování, včetně možného rušení zvláště chráněných druhů živočichů.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[29] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[30] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

[31] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil.

pokračování

V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádná povinnost uložena nebyla, Nejvyšší správní soud neshledal ani jinou okolnost zvláštního zřetele hodnou, a proto osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu